שסופה לטמא טומאה חמורה אמר חזקיה הואיל ויכול לגוררה ולהעמידה על פחות מכזית א"ל ר' ירמיה לרבי זירא ומי אמר חזקיה הכי והא איתמר שחט בה שנים או רוב שנים ועדיין היא מפרכסת חזקיה אמר אינה לאברים ר' יוחנן אמר ישנה לאברים חזקיה אמר אינה לאברים מתה היא רבי יוחנן אמר ישנה לאברים לאו מתה היא א"ל יצתה מכלל חיה ולכלל מתה לא באת גופא שחט בה שנים או רוב שנים ועדיין היא מפרכסת חזקיה אמר אינה לאברים ר' יוחנן אמר ישנה לאברים אמר ר' אלעזר נקוט להא דר' יוחנן בידך דתני רב אושעיא כוותיה דתני רב אושעיא א)אישראל ששחט בהמה טמאה לעובד כוכבים שחט בה שנים או רוב שנים ומפרכסת א) מטמאה טומאת אוכלין אבל לא טומאת נבלות אבר הפורש ממנה כפורש מן החי ובשר הפורש ממנה כבשר הפורש מן החי ואסור לבני נח ואפי' לאחר שתצא נפשה בשחט בה אחד או רוב אחד אינה מטמאה טומאת אוכלין גנחרה אין בה טומאה של כלום דועובד כוכבים ששחט בהמה טהורה לישראל ומפרכסת מטמאה טומאת אוכלין אבל לא טומאת נבלה אבר הפורש ממנה כפורש מן החי ובשר הפורש ממנה כפורש מן החי ואסור לבני נח ואפילו לאחר שתצא נפשה שחט בה אחד או רוב אחד אינה מטמאה טומאת אוכלין נחרה אין בה טומאה של כלום ב)השחט עובד כוכבים במקום שאין עושה אותה טרפה ובא ישראל וגמרה כשרה שחט ישראל בין במקום שעושה אותה טרפה ובין במקום שאין עושה אותה טרפה ובא עובד כוכבים וגמר שחיטתו פסולה ג)והרוצה שיאכל מבהמה קודם שתצא נפשה חותך כזית בשר מבית שחיטתה ומולחו יפה יפה ומדיחו יפה יפה וממתין לה עד שתצא נפשה ואוכלו אחד עובד כוכבים ואחד ישראל מותרין בו מסייע ליה לרב אידי בר אבין דאמר רב אידי בר אבין א"ר יצחק בר אשיין הרוצה שיבריא חותך כזית בשר מבית שחיטה ומולחו יפה יפה ומדיחו יפה יפה וממתין לה עד שתצא נפשה אחד עובד כוכבים ואחד ישראל מותרים בו בעי ר' אלעזר שהה בה דרס בה מהו א"ל ההוא סבא הכי א"ר יוחנן צריכה הכשר שחיטה כבהמה טהורה הכשר למאי אמר רב שמואל בר יצחק בדיקת סכין בעא מיניה רבי זירא מרב ששת מהו שתציל על הבלועין שבתוכה א"ל מטמאה טומאת אוכלין ומצלת א"ל אינה מטמאה טומאת נבלות ולא תציל אמר אביי זאינה מצלת על הבלועים שבתוכה דהא מטמאה טומאת אוכלין חוהרובעה חייב דהא אינה מטמאה טומאת נבלה: רבי יהודה אומר האלל [וכו']: אמר רב הונא טוהוא שכנסו ואמר רב הונא ישני חצאי זיתים שישנן על גבי העור מבטלן אליבא

שסופה לטמא טומאה חמורה. אדם ובגדים אם יאכלנה הילכך אינה צריכה הכשר דילפינן מזרעים. וטעמא ב) דמחשבה משום דסתמא לאו לאכילה קיימא ובכפרים קיימינן שאין רגילים לאכול עופות אבל בכרכים תנן ג) (עוקצים פ"ג משנה ג) **דאין** צריכין מחשבה דסתמא לאכילת עובדי כוכבים עומדת: **אמר חזקיה.** אמתניתין דמפרכסת קיימינן שעדיין אין בה טומאה חמורה וסופה נמי שמא לא תבא לידי טומאה חמורה שהרי הוא יכול לגוררה לגירורים דקים פחותים מכזית עד שתכלה כולה ושוב לא תטמא טומאת נבלות אבל נבלת עוף טהור כבר מתה וראויה לטמא טומאה חמורה: **ומי אמר חזקיה הכי.** אלמא סבירא ליה לחזקיה הא דתנן דאין טומאת נבלות במפרכסת: **שחט בה.** בטמאה: **אינה לאברים.** אין בן נח מוזהר עליה משום אבר מן החי וכ"ש בטהורה דליכא מידי דלישראל שרי ולעובד כוכבים אסור ואפילו רבי יוחנן מודי בה בטהורה: **א"ל.** מודה חזקיה דאינה מטמאה כנבילה ואע"פ שמותרת לבני נח דיצאה מכלל חיה ולכלל מתה לא באת ובטומאת נבלות כתיב ד) וכי ימות: **דתני רב אושעיא כוותיה.** דאסורה לבני נח: **מטמאה טומאת אוכלין.** אם נגעה בשרץ וחזרה ונגעה באוכלין הואיל וישראל שחטה שחיטה מעלייתא ותיחשב עליה להאכילה לעובד כוכבים כדפרישית לעיל ה): **כפורש מן החי.** ומטמא מיד כאבר מן הנבלה דאמרי' בהאי פירקא (לקמן דף קכח:) אבר מן החי מטמא כנבלה: **ובשר הפורש ממנה כפורש מן החי.** אין בו טומאה דבשר הפורש מן החי טהור ולהכי הוי ו)כמן החי שאסור לבני נח: **אפילו לאחר שתצא נפשה.** הואיל ונחתך מחיים והיינו כר' יוחנן: **שחט בה אחד אינה מטמאה טומאת אוכלין.** דלא אשכחן היתר אכילה בדכוותה לא לישראל ולא לבני נח וכן בנחרה ועודה מפרכסת: **מטמאה טומאת אוכלין.** הואיל ויש היתר אכילה בדוגמתה אם שחטה ישראל השתא נמי מהניא לה הך מחשבת עובד כוכבים לצורך ישראל לשויה אוכל: **במקום שאין עושה אותה טרפה.** כגון תלי קנה: **שחט ישראל.** וגמר עובד כוכבים הואיל וגמרו ביד עובד כוכבים טרפה: **יפה יפה.** יותר מבשר אחר מפני שלא הספיק דמו לצאת וכשחותכו נבלע בתוכה לפי שכשהבהמה מוציאה נשמה היא מתאנחת ומוציא דמה יפה: **וממתין לה עד שתצא נפשה.** כדתניא בארבע מיתות (סנהדרין דף סג.) מנין לאוכל מבהמה קודם שתצא נפשה שהוא בלא תעשה שנאמר (ויקרא יט) לא תאכלו על הדם ואסמכתא דרבנן בעלמא היא: **אחד עובד כוכבים ואחד ישראל מותרים בו.** דהואיל ומותר לישראל הותר אף לעובד כוכבים דליכא מידי דלישראל שרי ולעובד כוכבים אסור. אבל הנך דלעיל שחיטת טמאה וכן שחיטת עובד כוכבים בטהורה אין בה היתר לישראל ולעובד כוכבים נמי לא משתריא דחיה היא: **מסייע ליה לרב אידי.** הא דקתני שאף העובד כוכבים מותר בו: **שיבריא.** בשר זה טוב לרפואה: **בעי רבי אלעזר.** ה)מתניתין דישראל בטמאה ועובד כוכבים בטהורה דטעמא דמשוינן לה אוכלא משום שחיטה היא דהא נחרה אין בה טומאה: **שהה בה או דרס מהו.** מי הוי כנחירה ולא מטמאה: **כבהמה טהורה.** כאילו מטהרה לאכילה: **למאי.** הלכתא קא דייק כולי האי הכשר שחיטה בטהורה ו): **מהו שתציל על הבלועין שבתוכה.** ישראל בטמאה ועובד כוכבים בטהורה ומפרכסת ובלעה כלים בחייה והרי היא באהל המת מהו שתציל עליהן כדאמרן בבהמה המקשה (לעיל דף עא:) בלע טבעת טהורה ונכנס לאהל המת לא נטמאה הכא מאי כיון דאינה מטמאה טומאת ו)נבלות חיה היא (א) או דילמא כיון דמטמאה טומאת אוכלין אינה מצלת דלאו בלוע הוא. ובישראל בטהורה לא מיבעי לן דודאי אינה מצלת הואיל ואף באכילה מותרת ועובד כוכבים בטמאה פשיטא לן דמצלת הואיל ואין בה טומאה של כלום אלמא חיה היא: **א"ל מטמאה טומאת אוכלין.** אלמא מתה היא: **ומצלת.** בתמיה: **אמר אביי אינה מצלת כו'.** לחומרא: **חייב.** מיתה במזיד וחטאת בשוגג: **והוא שכנסו.** דגלי דעתיה דלא בטליה מעיקרא אבל נתכנס מאליו ז)כמו שכנסוהו תינוקות אחר הפשט לא הואיל ובטל מתחלה ונעשה עור תו לא הדר הוי בשר לטומאת אוכלין הוא דמהניא מחשבה לשויה אוכלא דאפילו עור שלקו מטמא טומאת אוכלין (לעיל עז:) אחרי שעשאו רך אבל לשויה בשר לא:
פלוגתא

הואיל ויכול לגוררה ולהעמידה על פחות מכזית. פ"ה שיכול לחותכה בחתיכות קטנות פחותות מכזית בעודה מפרכסת ולא היה צריך לפרש כן אלא אפילו חתיכות גדולות ובלבד שלא יהיו אברים דבשר מן החי לא מטמא כדאמר לקמן בפרקין (דף קכח:) ועל הנבלה הוא דקאמר צריך שישייר ויעמיד על ו)(טומאה) פחות מכזית: **ולהעמידה על פחות מכזית.** וא"ת השתא נמי סופו לטמא טומאה חמורה כיון דאילו מצטרף ליה עם חלי זית אחר מטמא כדאמר פ' דם שחיטה (כריתות דף כא.) ור"ל דהתם בנבלה שמתה לגמרי מהני צירוף אבל הכא הואיל וסופו לטמא טומאה חמורה אחר שתמות שיצרפנה לכזית לא אמרי': **ומי אמר חזקיה הכי.** לחזקיה אחזקיה °ניחא ליה לאקשויי אע"ג דהוי מצי לאקשויי בלאו הכי ממתניתין דקתני אבל לא טומאת נבילות אחזקיה דאמר מתה היא: **נחרה אין בה טומאה של כלום.** היינו נמי אין מטמאה טומאת אוכלין דקתני גבי שחט בה סימן אחד אלא משום דלא עשה בה דרך שחיטה נקט האי לישנא כלומר נחרה והתם פשוט דאין בה טומאה כלל כיון דלא עבד כלל דרך שחיטה: **ועובד** כוכבים ששחט בהמה טהורה לישראל. רבותא נקט דאפי' לישראל דבשחיטה תליא מילתא אבר הפורש ממנה כפורש מן החי: **אביי** אמר אינה מצלת כו'. וטעמא משום דכי חיה היא לכל דבריה ולכן רובעה חייב ומ"מ מטמאה טומאת אוכלין כיון דבת אכילה היא ובקונט' פירש משום לחומרא ותימה אי ספיקא היא אמאי רובעה חייב:
אי

עין משפט נר מצוה

לו א ב ג ד מיי' פ"ג מהל' טומאת אוכלין הלכה ד:
לז ה מיי' פ"ד מהלכות שחיטה הל' יג טוש"ע י"ד סי' ב סעיף י:
לח ו מיי' פ"א שם הל' ג סמג לאוין קלו טוש"ע י"ד סי' כז:
לט ז מיי' פ"כ מהל' טומאת מת הל' ג:
מ ח מיי' פ"א מהלכות איסורי ביאה הל' יב:
מא ט מיי' פ"א מהל' שאר אבות הטומאות הלכה ח:
מב י מיי' שם הלכה יב:

שיטה מקובצת

א] מטמאה טומאת אוכלים. נ"ב עי' תוס' לעיל דף כ"ב: ב] וטעמא דצריכה מחשבה משום: ג] אבל בכרכים תנן בבכורות דאין צריכין: ד] ולהכי הוי כפורש מן החי שאסור: ה] בעי ר"א מתניתא: ו] כיון דאינה מטמאה טומאת [נבלות] חיה היא ומצלת או דלמא: ז] אבל נתכנסו מאליו כגון שהכניסוהו תינוקות או חיה אחר הפשט:

מסורת הש"ס

א) [תוספתא אהלות רפ"ב], ב) לעיל יט:, ג) לעיל לג., ד) [ויקרא יא], ה) [ע"ל ד"ה הפוסק], ו) [כטהורה רש"ל], ז) ר"מ מ"ז, ח) ל"ל התם בלא וי"ו. מהר"ם.

גליון הש"ס

תוס' ד"ה ומי וכו' ניחא ליה. עי' לעיל דף קטו ע"ב תוד"ה ומי:

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה מהו שתציל וכו' חיה היא ומצלת או דלמא:

מוסף רש"י

הרוצה לאכול כו'. משום דמעלי כדאמר לקמן בסמוך הרוצה שיבריא כו' (לעיל לג.). מבית שחיטתה. שאינו מחוסר הפשט ויכול לחותכו מיד קודם יציאת הנפש וממתין לה עד שתצא נפשה. דאמרינן בארבע מיתות (סנהדרין סג.) מנין שאסור לאכול מן הבהמה קודם שתצא נפשה ת"ל לא תאכלו על הדם (לעיל לג.). אחד עובד כוכבים כו'. ולא אמרינן במיתה תליא מילתא והויא אבר מן החי לגבייהו (שם). ומדיחו יפה יפה. מפני שעדיין נבהל הדם לצאת ולא יצא (שם).